

מסמך 73

מסמך 73

גן העדן

ההתנוונות התרבותית והעוני הרוחני אשר נגרמו כתוצאה מנפילתו של קאליגאסטיה, וכן הבלבול החברתי אשר נגרם בעקבות נפילה זו, השפיעו אך במעט על המעמד הפיזי או הביולוגי של עמי אורנטיה. האבולוציה האורגאנית המשיכה להתקדם במהירות, ובאופן די בלתי-תלוי בעיכוב התרבותי והמוסרי אשר הגיע עד מהרה בעקבות בגידתם של קאליגאסטיה ושל דאליגאסטיה. והנה, הגיע הרגע בהיסטוריה של הפלנטה – לפני כמעט ארבעים-אלף שנה – שבו נשאי החיים אשר מילאו את התפקיד רשמו לפניהם, כי מנקודת מבט ביולוגית גרידא, ההתקדמות ההתפתחותית של הגזעים באורנטיה הלכה והתקרבה אל שיאה. הנאמנים המלכי-צדקים, אשר הסכימו לדעה זו, הצטרפו ברצון לבקשתם של נשאי החיים מן הגבוהים ביותר של עדנטיה, לבחון את אורנטיה מתוך מטרה לאשר את משלוח המרוממים הביולוגיים, בן ובת חומריים.

בקשה זו הופנתה לגבוהים ביותר של עדנטיה מכיוון שמאז נפילת קאליגאסטיה והיעדר-הסמכות הארעי בירושם, הם אלו אשר ניהלו במישרין הרבה מענייניה של אורנטיה.

טאבאמנטה, הריבון המפקח של סדרת העולמות העשיריים או הניסיוניים, הגיע על-מנת לבחון את הפלנטה, ולאחר שסקר את התקדמות הגזעים, המליץ כראוי על אישור הענקת בנים חומריים לאורנטיה. מעט פחות ממאה שנים לאחר בדיקה זו הגיעו אדם וחווה, בן ובת חומריים של המערכת המקומית, והחלו במשימה הקשה של הניסיון לפרק את ענייניה הסבוכים והמבולבלים של פלנטה המעוכבת בשל מרידה ומצויה תחת החרם של בידוד רוחני.

1. הנודים והאמאדונים

בפלנטה רגילה, הגעתו של בן חומרי מסמלת על-פי-רוב את התקרבותו של עידן כביר של המצאה, התקדמות חומרית והארה אינטלקטואלית. העידן הבתר-אדמי הינו העידן המדעי הגדול ברוב העולמות, אך לא כך הוא באורנטיה. אף-על-פי שתושבי הפלנטה היו בבחינת גזעים כשירים פיזית, השבטים התבוססו במעמקי הפראיות והקיפאון המוסרי.

הלכה למעשה, כלל הרווחים של ממשל הנסיך נמחקו כעבור עשרת-אלפים שנה מהמרד; והגזעים של העולם היו במצב טוב אך במעט ביחס למצב שבו היו אילולא הגיע מעולם בן שוגה זה לאורנטיה. ואך ורק בקרב הנודים והאמאדונים נשתמרו מסורותיה של דאלאמטיה ותרבותו של הנסיך הפלנטארי.

הנודים היו צאצאיהם של המורדים מקרב חברי סגל הנסיך, ושמן נגזר משמו של מנהיגם הראשון, נוד, אשר שימש בעבר יושב הראש של הוועדה לתעשייה וסחר של דאלאמטיה. האמאדונים היו צאצאי אותם אנדונים אשר בחרו להישאר נאמנים לצד ואן ואמאדון. הכינוי "אמאדוני" מהווה מונח יותר תרבותי ודתי במהותו מאשר גזעי; מבחינה גזעית, האמאדונים היו למעשה אנדונים. המונח "נודים" הינו תרבותי וגזעי כאחד, וזאת משום שהנודים עצמם היו את הגזע השמיני של אורנטיה.

בין הנודים לאמאדונים התקיימה יריבות מסורתית. איבה זו עלתה אל פני השטח כל אימת שצאצאי שתי הקבוצות האלה ניסו את כוחם במפעל משותף כלשהו. ואפילו מאוחר יותר, בנוגע לענייניה של עדן, הם התקשו מאוד לעבוד יחדיו בשלווה.

זמן מועט לאחר הרס דאלאמטיה, התחלקו חסידיו של נוד לשלוש קבוצות עיקריות. הקבוצה המרכזית נותרה בסמוך לביתם המקורי, קרוב למקורות המפרץ הפרסי. הקבוצה המזרחית היגרה אל עבר אזורי הרמות של עילם, מעט מזרחה מעמק נהר הפרת. ואילו הקבוצה המערבית מוקמה בחופי הסוריים הצפון-המזרחיים של הים התיכון ובשטחים הסובבים אותם.

מסמך 73

הנודים הללו הזדווגו בחופשיות עם גזעי הסאנגיק והעמידו אחריהם צאצאים מוכשרים. וכמה מצאצאי המורדים הדאלאמטיים הצטרפו לאחר מכן אל ואן ואל חסידיו הנאמנים בארצות אשר מצפון למסופוטמיה. כאן, בסמיכות לאגם ואן ולאזור הדרומי של הים הכספי, התערו הנודים באמאדונים והתמזגו איתם, וכך הם נמנו על "הגיבורים אשר מני-אז".

עוד בטרם הגיעו אדם וחווה, היוו שתי הקבוצות האלה – הנודים והאמאדונים – את הגזעים המתקדמים והמתורבתים ביותר על-פני כדור-הארץ.

2. תכנון הגן

במשך כמאה שנה לפני בדיקתו של טאבאמנטיה, הטיפו ואן ועמיתיו – ממטה האתיקה והתרבות של העולם אשר באזורי הרמה – על הגעתו הקרבה של בן אל מובטח, מרומם של גזע, מורה של אמת, וממשיך דרכו הראוי של קאליגאסטיה. אף-על-פי שמרבית תושבי העולם של אותם ימים הביעו אך עניין מועט – אם בכלל – בתחזית מעין זו, אלו אשר היו מצויים בקשר מידי עם ואן ועם אמאדון התייחסו ברצינות לתורה הזו, והחלו להתכונן לקראת קבלת הפנים בפועל לבן המובטח.

ואן סיפר לחבריו הקרובים ביותר את סיפור הבנים החומריים של ירושם; את מה שידע על אודותיהם עוד בטרם הגיע לאורנטיה. הוא ידע היטב כי הבנים האדמיים הללו התגוררו מאז ומעולם בבתי גן פשוטים אך מקסימים, והציע, שמונים-ושלוש שנים בטרם הגעתם של אדם וחווה, כי יקדישו עצמם להכרזה על בואם הממשמש ובא, ולהכנה של בית גן לשם התקבלותם.

מן המטה שלהם אשר באזורי הרמה ומשישים-ואחד יישובי הפזורה המרוחקים, גייסו ואן ואמאדון סגל המונה למעלה משלושת-אלפים עובדים חפצים ונלהבים, אשר במהלך אסיפה חגיגית, הקדישו עצמם למשימת ההתכוננות לבן המובטח – או לכל הפחות, לבן המצופה.

ואן חילק את מתנדביו למאה חבורות, עם מפקד בראש כל אחת מהן ועמית אשר שירת כקצין קישור בסגל האישי שלו; זאת כאשר אמאדון משמש כעמיתו שלו. הוועדות האלה החלו בעבודתן המקדמית ברצינות, והוועדה לבחירת מיקום הגן יצאה לדרך בחיפוש אחר הנקודה האידיאלית.

אף כי מקאליגאסטיה ומדאליגאסטיה ניטל רוב הכוח לפעול באופן מרושע, הם עשו כל אשר ביכולתם על-מנת לחבל ולעכב את עבודת ההכנה של הגן. ואולם, על רוב תחבולותיהם המרושעות פיצו פעולות הנאמנות של קרוב לעשרת-אלפים היצורים האמצעיוניים הנאמנים, אשר עמלו ללא לאות על-מנת לקדם את המפעל.

3. האתר של הגן

הוועדה לבחירת האתר נעדרה במשך קרוב לשלוש שנים. והיא דיווחה בחיוב על שלושה אתרים אפשריים: הראשון היה אי במפרץ הפרסי; השני היה המיקום בנהר אשר אוכלס בהמשך על-ידי הגן השני; והשלישי, חצי-אי מוארך – כמעט אי – אשר בלט מערבה מחופיו המזרחיים של הים התיכון.

הוועדה המליצה כמעט פה אחד על הבחירה השלישית. אתר זה נבחר, ונדרשו שנתיים על-מנת להעביר את המטה התרבותי של העולם, לרבות עץ החיים, אל חצי האי הים-תיכוני הזה. כלל שוכני חצי האי – למעט קבוצה אחת – פינו אותו בשלווה עם הגעתם של ואן וחבורתו.

חצי-אי ים-תיכוני זה ניחן באקלים יפה לבריאות ובטמפרטורה נוחה; מזג האוויר המיוצב הזה התקיים הודות להרים הסובבים ולעובדה שאזור זה היה למעשה אי הנתון בתוך ים פנים-יבשתי. בעוד שגשם רב ניתן על שטחי הרמה הסובבת, לעיתים נדירות בלבד ירד גשם על עדן עצמה. ואולם, מדי לילה "עלה אד מן הארץ", מן הרשת הנרחבת של ערוצי השקיה מלאכותיים ורענן את צמחיית הגן.

מסמך 73

קו החוף של מסת היבשה הזו היה מורם למדי, ורוחב צוואר החיבור ליבשה בנקודה הצרה ביותר עמד על כארבעים-ושלושה קילומטרים בלבד. הנהר הכביר אשר השקה את עדן זרם מטה למן חלקיו הגבוהים יותר של חצי האי, זרם מזרחה דרך צוואר חצי האי אל היבשה, ומשם חצה את אזוריה הנמוכים של מסופוטמיה אל הים אשר מעבר להם. ארבעה יובלים הזינו אותו, ואלו נבעו בגבעות החוף של חצי האי העדני, ואלו הם "ארבעת הראשים" של הנהר "היוצא מעם עדן", ואשר לאחר-מכן בלבלו אותם עם פלגי הנהרות אשר הקיפו את הגן השני.

ההרים הסובבים את הגן שפעו אבנים טובות ומתכות יקרות, אף כי אלו קיבלו תשומת לב מועטה בלבד. הרעיון המוביל עתיד היה להיות האדרתה של הגננות ורוממותה של החקלאות.

האתר אשר נבחר בעבור הגן היה ככל הנראה הנקודה היפה במינה בכל העולם, והאקלים באותה עת היה אידיאלי. בשום מקום אחר לא נמצא מיקום אשר התאים באופן כה מושלם להפוך לגן עדן שכזה של הבעה בוטנית. בנקודת מפגש זו הלכה והתכנסה השמנה והסלתה של הציוויליזציה של אורנטיה. מעבר לנקודה זו שכן העולם בחשיכה, בבורות ובפראיות. עדן הייתה נקודת האור היחידה באורנטיה; אך טבעי הוא שהיא היוותה חלום של חניניות, ובמהרה הפכה לשיר הלל לגן מעודן ונפלא אשר הפך מושלם.

4. כינון הגן

בשעה שהבנים החומריים, המרוממים הביולוגיים, מתחילים את שהותם בעולם אבולוציוני, מקום משכנם נקרא על-פי-רוב הגן של עדן; זאת משום שהוא מתאפיין ביפי הצמחייה ובהדר הבוטני של עדנטיה, בירת הקונסטלציה. ואן הכיר לבטח את המנהגים הללו, ובהתאם לכך קבע שחצי האי כולו יוקדש לטובת הגן. המרעה והטיפול בבעלי החיים נועד להתרחש ביבשת הסמוכה. מקרב עולם בעלי החיים, ניתן היה למצוא בגן רק את הציפורים ואת בעלי החיים המבויתים. הוראותיו של ואן היו שעדן נועדה להיות גן, וגן בלבד. מעולם לא נשחטו בעלי-חיים בתחומיה. וכל הבשר אשר אותו צרכו עובדי הגן לאורך כל שנות בנייתו הובא פנימה מן העדרים אשר הוחזקו תחת משמר ביבשת.

המשימה הראשונה הייתה בניית חומת לבנים לרוחב צוואר חצי האי. משזו הושלמה, יכולה הייתה המלאכה האמיתית של ייפוי הנוף ובניית בתים להמשיך באין מפריע.

גן זואולוגי נוצר באמצעות בנייתה של חומה קטנה יותר, ממש מחוץ לחומה הראשית; השטח שביניהן, שאוכלס חיות טרף מסוגים שונים, שימש כהגנה נוספת מפני מתקפות עוינות. גן חיות זה אורגן בשתיים-עשרה חטיבות ענק, ושבילים מוגנים על-ידי חומות הובילו בין הקבוצות האלה אל עבר שנים-עשר שערי הגן, כאשר הנהר ואזורי המרעה הסמוכים לו תופסים את החלק המרכזי.

בהכנת הגן הועסקו אך ורק עובדים מתנדבים; מעולם לא נעשה שימוש בעובדים שכירים. העובדים המתנדבים טיפחו את הגן וטיפלו בעדרים אשר תמכו בו; גם תרומות של מזון התקבלו ממאמינים שבקרב מקום. וכל המפעל העצום הזה בוצע עד להשלמתו, חרף הקשיים הנלווים למצבו המבולבל של העולם בימי הצרה הללו.

ואולם הצעתו של ואן – שלא ידע עד כמה קרובה הגעתם של הבן והבת – כי הדור הצעיר יוכשר גם הוא להמשיך במפעל, למקרה שתידחה הגעתם, גרמה לאכזבה גדולה. נדמה היה כי זוהי הייתה הודאה בחוסר-אמונה מצדו של ואן, והדבר גרם לצרות צרורות ולנטישות רבות; אך ואן המשיך הלאה בתוכנית ההכנה שלו, ובינתיים מילא את מקום הנוטשים במתנדבים צעירים יותר.

5. הבית אשר בגן

במרכז חצי האי העדני עמד מקדש האבן המעודן של האב האוניברסאלי, המקדש הקדוש של הגן. בצפון מוקם המטה המנהלי; בדרום נבנו בתי העובדים ובני משפחותיהם; במערב הוקצתה קרקע עבור בתי הספר המתוכננים של מערכת החינוך של הבן המצופה, בעוד ש"בעדן אשר

מסמך 73

מקדם" נבנו בתי המגורים אשר יועדו לבן המובטח ולצאצאיו המידיים. התוכניות הארכיטקטוניות של עדן סיפקו בתי מגורים ושפע אדמה למיליון בני-אדם.

אף-על-פי שהגן היה גמור רק כדי רבע ממנו עם הגעתו של אדם, היו בו אלפי קילומטרים של שוחות השקיה ולמעלה מתשעה-עשר אלף קילומטרים של שבילים ושל כבישים סלולים. במגזרים השונים היו מעט יותר מחמשת-אלפים מבני-לבנים, ועצים וצמחים רבים מני ספור. מספר הבתים המרבי אשר הרכיב כל מקבץ שהוא בפארק היה שבעה. ועל-אף שהמבנים בגן היו פשוטים, הם היו אמנותיים ביותר. הכבישים והשבילים היו בניינים כהלכה, והנוף היה מעודן.

סידורי התברואה של הגן היו מתקדמים הרבה יותר מכל מה שנוסה עד אז באורגניקה. מי השתייה של עדן נשמרו ללא דופי הודות לשמירה הקפדנית על הוראות התברואה אשר נועדו לשמור על טוהרם. במהלך הזמנים המוקדמים הללו, צרות רבות נגרמו בשל הזנחת חוקים אלו, ואולם אט-אט שכנע ואן את עמיתיו בחשיבות ההקפדה שלא להתיר לדבר ליפול לתוך המים המסופקים לגן.

בטרם נבנתה, בשלב מאוחר יותר, מערכת לטיפול בביוב, נהגו בני עדן להקפיד לקבור את כל חומרי הפסולת והרקב. ומפקחיו של אמאדון ערכו מדי יום סריקות בחיפוש אחר גורמי מחלה אפשריים. בני אורגניקה לא ניעורו שוב לחשיבות מניעת המחלות האנושיות עד לשלהי המאה התשע-עשרה והמאה העשרים. בטרם הופר שלטונו של אדם, נבנתה מערכת הובלת פסולת מכוסה עשויה לבנים, אשר עברה מתחת לחומות ורוקנה את תכולתה אל תוך נהר עדן, כקילומטר וחצי מעבר לחומה החיצונית, או הקטנה, של הגן.

עם הגעתו של אדם כבר צמחו בעדן רוב הצמחים השייכים לאותו אזור של העולם. וכבר בוצע שיפור ניכר ברבים מן הפירות, הדגנים והאגוזים. רבים מן הפירות ומן הדגנים המודרניים גודלו כאן לראשונה, ואולם לאחר מכן אבדו עשרות מינים של צמחי מאכל.

בכחמישה אחוזים משטח הגן נעשה שימוש מלאכותי ביותר לגידולים, חמישה-עשר אחוזים אחרים היו בשימוש חלקי לגידולים, ויתר הגן נותר פחות או יותר במצבו הטבעי בהמתנה לבואו של אדם, מתוך מחשבה כי מוטב לסיים את הכנת הפארק בהתאם לרעיונותיו שלו.

וכך הוכן הגן לשם קבלת הפנים לאדם המובטח ולבת לווייתו. וגן זה היה מכבד אף עולם אשר ממשלתו הפכה מושלמת, עולם הנשלט באופן רגיל. אדם וחווה היו מרוצים ביותר מן התוכנית הכללית של עדן, אף כי הם ערכו שינויים רבים בריהוט של מעונם הפרטי.

אף-על-פי שעם הגעתו של אדם מלאכת הייפוי הייתה רחוקה מסיומה, המקום כבר היה בחזקת פנינת יופי בוטנית; ובמהלך התקופה המוקדמת לשהותו של אדם בעדן, עטה הגן כולו לבוש חדש וממדים חדשים של יופי והדר. מעולם לא שכנה באורגניקה – לא לפני כן ולא לאחר מכן – תצוגה כה יפה ומושלמת של גננות ושל חקלאות.

6. עץ החיים

במרכז המקדש של הגן שתל ואן את עץ החיים, אשר נשמר במשך תקופה כה ארוכה, העץ אשר העלים שלו נועדו לשמש "מרפא לגויים", ואשר פריז היוזן אותו במשך זמן כה ממושך על-פני כדור-הארץ. ואן ידע אל נכון כי גם אדם וחווה יהיו תלויים במתנה זו מעם עדנטיה לשם תחזוקת חייהם, לאחר שיופיעו באורגניקה בלבוש של צורה חומרית.

הבנים החומריים הנמצאים בבירות של המערכות אינם נזקקים להזנה מעץ החיים. ורק כאשר הם הופכים-מחדש לאישיות בפלנטה, הם תלויים בסיוע זה על-מנת לשמר אלמותיות פיזית.

אפשר שצורת הביטוי "עץ הדעת טוב ורע" מהווה סמל מילולי למספר רב של חוויות אנושיות, ואולם, "עץ החיים" לא היה מיתוס; הוא היה ממשי והתקיים באורגניקה במשך זמן רב. בשעה שאישרו הגבוהים ביותר של עדנטיה את הצבתו של קאליגאסטיה לתפקיד הנסיך הפלנטארי של

מסמך 73

אורנטיה, וכן את מאה האזרחים של ירושם אשר ישמשו כסגל המנהלי שלו, הם שלחו לפלנטה באמצעות המלכי-צדקים שיח מעדנטיה, וצמח זה גדל באורנטיה והפך לעץ החיים. צורה זו של חיים לא-תבוניים הינה ילידת הספרות של מטות הקונסטלציות, והיא מצויה גם בעולמות המטה של היקומים המקומיים ושל יקומי העל, כמו גם בספרות של האוונה, אך לא בבירותיהן של המערכות.

צמח-על זה אגר אנרגיות-חלל מסוימות אשר שימשו כנוגדן לאלמנטים הגורמים להזדקנות הקיום החייתי. פרי עץ החיים שימש כסוללת אחסון על-כימית, אשר שחררה באופן מסתורי את כוח הארכת-החיים של היקום בשעת אכילת הפרי. צורת הזנה זו הייתה חסרת תועלת לחלוטין בעבור היצורים האבולוציוניים הרגילים באורנטיה, אך היא נועדה לשרת במיוחד את מאה החברים הגשמיים בסגל של קאליגאסטיה, וכן את מאה האנדונים המותאמים אשר תרמו מפלסמת החיים שלהם לסגל הנסיך; ואשר בתמורה קיבלו לרשותם את אותו משלים חיים אשר אפשר להם לנצל את פרי עץ החיים לשם הארכה בלתי-מוגבלת של חייהם, אשר אלמלא כן היו סופיים כבקיום בן-תמותה.

במהלך ימי שלטון הנסיך צמח עץ זה מתוך האדמה בחצר המעגלית המרכזית של מקדש האב. עם פרוץ המרד, ואן ועמיתיו הצמיחו אותו מחדש מתוך הליבה המרכזית במחנה הארעי שלהם. לאחר מכן נלקח שיח זה של עדנטיה אל מקום המסתור שלהם ברמות הגבוהות, שם הוא שימש הן את ואן והן את אמאדון במשך למעלה ממאה-וחמישים אלף שנים.

כאשר ואן ועמיתיו הכינו את הגן בעבור אדם וחווה, הם שתלו מחדש את העץ מעדנטיה בגן של עדן, ושם הוא צמח שוב בחצר מעגלית ומרכזית של מקדש אחר המוקדש לאב. ואדם וחווה אכלו מעת לעת מפריו על-מנת לשמר את הצורה הדואלית של חייהם הפיזיים.

כאשר תכניתו של הבן החומרי סטתה מדרך הישר, אדם ומשפחתו לא הורשו לשאת את ליבת העץ החוצה מן הגן. כאשר פלשו הנודים לעדן, נאמר להם כי "ביום אֶכְלְכֶם ממנו, והייתם כאלוהים". למרבה פליאתם, הם גילו כי העץ כלל לא נמצא תחת שמירה. הם אכלו בחופשיות מפירותיו במשך שנים, אך דבר לא אירע להם; הם נותרו כולם בני-תמותה של העולם; חסרה להם המתת אשר פעלה כמשלים לפרי עץ החיים. הם זעמו בשל אי-יכולתם להפיק תועלת מן העץ, ובמהלך אחת ממלחמותיהם הפנימיות, עלו באש הן המקדש והן העץ; אך ורק חומת האבן נותרה, עד אשר שקע הגן לאחר מכן אל מתחת לפני המים. היה זה המקדש השני שהוקדש לאב ואשר אבד.

וכעת חייב כל גוף בשר ודם באורנטיה לצעוד בדרך הטבע של החיים והמוות. אדם, חווה, ילדיהם וילדי ילדיהם, יחד עם עמיתיהם, כולם מתו בחלוף הזמן, וכך הפכו כפופים לתכנית ההרקעה של היקום המקומי, אשר במסגרתה מגיעה לאחר המוות הגשמי תחייה בעולמות העליונים.

7. גורלה של עדן

לאחר שפינה אדם את הגן הראשון, אכלסו אותו לחלופין הנודים, הקוטים והסנטים. לאחר מכן הפך הגן למשכנם של הנודים הצפוניים, אשר התנגדו לשיתוף פעולה עם האדמיים. נודים אלו, מן הסוג הנמוך יותר, שכנו בכל רחבי חצי האי במשך כמעט ארבעת-אלפים שנה לאחר שאדם עזב את הגן, ואז, בהקשר של הפעילות הגעשית האלימה של הרי הגעש הסובבים ושל שקיעת הגשר היבשתי הסיציליאני לאפריקה, שקעה הקרקעית המזרחית של הים התיכון ומשכה עמה אל המצולות את כלל חצי האי העדני. בשל שקיעה עצומה זו, התרומם קו החוף המזרחי של הים התיכון בשיעור ניכר. וזה היה סופה של היצירה הטבעית היפה ביותר אשר נראתה באורנטיה מאז ומעולם. שקיעה זו לא הייתה פתאומית; מאות אחדות של שנים נדרשו על-מנת שהמים יציפו כליל את חצי האי.

אין אנו יכולים להתייחס אל היעלמות הגן כנובעת, בכל אופן שהוא, מכישלון התכניות האלוהיות או מטעויותיהם של אדם וחווה. הננו מחשיבים את שקיעתה של עדן כתופעה טבעית, ולא כדבר

מסמך 73

כלשהו אחר; ואולם, נדמה לנו כי שקיעת הגן תוזמנה להתרחש בדיוק בסביבות מועד הצטברות המילואים של הגזע הסגול, אשר נדרשו על-מנת לשקם את עמי העולם.

המלכי-צדקים יעצו לאדם לא להתחיל בתכנית הרוממות וההתמזגות הגזעית, עד אשר תמנה משפחתו שלו חצי מיליון נפש. מעולם לא יועד הגן לשמש כביתם הקבוע של האדמיים. אלו נועדו להפוך לשליחים של חיים חדשים אל העולם כולו; הם נועדו להתגייס למתת נטולת-אנוכיות למען הגזעים הנזקקים של כדור-הארץ.

ההוראות אשר ניתנו לאדם מידי המלכי-צדקים הנחו אותו לכונן מטות חטיבתיים גזעיים ויבשתיים, ולהפקיד את אלה בידי בניו ובנותיו שלו עצמו; זאת בעוד שהוא וחווה אמורים היו לחלק את זמנם בין הבירות העולמיות השונות האלה כיועצים וכמתאמים של הסעד הכלל-עולמי של הרוממות הביולוגית, ההתקדמות האינטלקטואלית והשיקום המוסרי.

[הוצג על-ידי סולוֹנִיָה, "הקול השרפי אשר בגן".]